

При описании состояния протестантов (погромщиков, поджигателей, революционеро^в) активно используются слова лексико – семантической группы «гнев»: anger; discontent; frustration; rage, resentment, resignation и др.

В демократических СМИ симпатия к участникам протестных выступлений нередко проявляется в словах, указывающих на причины беспорядков: suffer from explicit and implicit racism; discrimination; poor housing and education; long ignored.

При описании действий погромщиков часто используются глаголы конкретных физических действий: to smash the windows; to torch the vehicles; to set shoots ablaze; to set smth on fire; to vandalize.

Для статей указанной тематики характерно использование избитых метафор субстантивного и глагольного характера: desperate and moody winds of human frustration; to clean out the rabble; still raging fires.

Таким образом, можно отметить, что без понимания семантики языковых знаков и игры её комбинаций невозможна выработка оптики по прочтению актуального политического дискурса, в том числе представленного в публицистике.

Исследование публицистических текстов указанной тематики требует дальнейшего тщательного исследования в связи с актуальностью поднимаемых в них проблем и необходимостью соблюдения политической корректности – при обсуждении вопросов совместного проживания на одной территории представителей различных национальностей.

Третьяков І. Г.

Національний університет «Одеська юридична академія»,

викладач кафедри іноземних мов

ВЖИВАННЯ АРТИКЛІВ У ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)

Сучасне мовознавство неодноразово досліджувало питання вживання та функціонування означеного та неозначеного артиклів у мові та мовленні. Однак, на наше переконання, незважаючи на відносну популярність дослідження публіцистичного дискурсу в цілому, особливості використання артиклів у публіцистичному дискурсі залишилися поза увагою лінгвістів взагалі. Інтерес мовознавців до вивчення взаємозв'язку мови та політики зумовлено визначальним статусом політичного дискурсу у житті держави, суспільства та особистості, зокрема, позаяк вплив мовних актів на особистісну та суспільну політичну свідомість дає можливість зрозуміти природу, спрямування та доцільність мовної діяльності людини на політичному поприщі.

Метою нашої роботи є встановлення закономірностей у використанні означеного та неозначеного артикля у публіцистичному дискурсі, які дозволять висловити попередні міркування стосовно залежності вживання англійського артикля від належності тексту до певного роду знань, у даному випадку до публіцистичного дискурсу.

Взявши термін «публіцистичний дискурс» за основу нашого дослідження, ми розуміємо під ним, слідом за Красних В. В. «вербалізовану мовно-мислинневу діяльність, яка вміщує не тільки суто лінгвістичні, але й екстралінгвістичні компоненти». З різноманітних форм вираження публіцистичного дискурсу ми обмежили наше дослідження тільки його писемним різновидом, а саме газетними статтями інтернет видань британських газет The Times та The Guardian.

Однією із функцій текстів публіцистичного дискурсу є вплив на читача з метою переконання його в достовірності поданої інформації. Так І. Р. Гальперін зазначає, що саме в таких текстах найточніше виражається відношення автора до предмету мовлення, що пов'язане з їх призначенням викликати бажану для автора реакцію. Однак, викликати таку реакцію автори статей можуть тільки у разі чіткого та ясного викладу думок, уникаючи двозначних тлумачень, якщо такі не є задумані автором. Тому, прагматичний потенціал газетного тексту є результатом вибору автором змісту повідомлення та способу його мовного вираження. У відповідності зі своїм комунікативним наміром, автор підбирає для передачі інформації такі мовні одиниці, які володіють необхідним предметно-логічним та конотативним значенням. На цьому й наголошує І. Р. Гальперін відзначаючи, що вияв індивідуальності в манері переказу та висвітленні фактів часто пов'язане зі своєрідним використанням мовних засобів. У свою чергу, О. Н. Чистякова зауважує, що вплив на аудиторію з метою переконати в істинності запропонованої інформації, можливий тоді, коли всі мовні одиниці газетного тексту адекватно відображають позначуване поняття. До таких мовних засобів, на нашу думку, потрібно віднести й означений та неозначений артиклі. Хоча артиклі не можуть самостійно виступати значущими компонентами тексту, але в поєднанні з іменниками вони стають дієвим засобом створення авторської інтенції. Значення конкретизації та індивідуалізації референта, які притаманні означеному артиклю, дозволяють читачеві безпомилково ідентифікувати референта, оскільки цей артикль репрезентує основні складові конкретної мовленнєвої ситуації, в той час як неозначений артикль означає тільки те, що невідоме референтне позначуване вводиться в дискурс. Припускаючи, що саме означеному артиклю буде віддана перевага у газетних текстах, ми опрацювали 40 статей інтернет-видань вищезазначених джерел. У результаті дослідження було виявлено 2018 випадків використання артиклів, з яких 1421 випадків використання означеного артикля та 687 – неозначеного, що у відсотковому відношенні становить відповідно 67 % та 33 %.

Отже, в ході нашого дослідження було доведено попереднє припущення про переважання використання означеного артикля в газетних текстах. За допомогою саме цього артикля автор-журналіст реалізує в тексті відношення достовірності поданої ним інформації, безпосередньо впливаючи на читача засобом представлення подій, осіб, фактів тощо, як щось відоме, чітко окреслене, визначене. Читач немов залучається до створення подій, стає їх співучасником. Таким чином відбувається актуалізація комунікативних інтенцій автора – достовірність поданої інформації. Означені артиклі й створюють той метатекстовий базис, що передбачає комунікативні очікування читача.

У нашому дослідженні ми тільки зробили спробу окреслити проблему залежності використання англійських артиклів від належності тексту до певного роду знань, а остаточні висновки вимагають подальших досліджень у цьому напрямку.